

Det er jeg helt sikker på at aktørerne på elmarkedet selv kan finde ud af, for de har vist stor dygtighed med hensyn til oparbejdning af den danske elforsyning, og jeg tror, de danske aktører er fuldstændig opmærksomme på de udfordringer, der foreligger i forbindelse med elliberalisering, og det er også det, de målrettede arbejder efter i dag.

Jeg er helt sikker på, at for at elliberaliseringen kan blive den gevinst for de danske forbrugere, som er tanken, kræver det, at man ændrer den vertikale ejerstruktur, vi kender i den danske energiforsyning, til en mere horisontal struktur, altså således, at man får frigjort de forskellige ejerskaber med hensyn til produktion, transmission og distribution. Det er elverdenen også godt klar over er det, der skal til. Det skal i hvert fald være selvstændige selskaber, der har deres egen profil og deres egen profitorientering. En sådan opdeling er absolut nødvendig, for at dette marked kan fungere rigtigt.

Jeg ved godt, at det er en stor udfordring til vores energistruktur, men jeg trøster mig også med, at de samme mennesker, som har udformet den nuværende struktur, tager det op ikke som et problem, men som en udfordring.

Elliberaliseringen er jo så småt kommet til Danmark også. Jeg tror ikke, regeringen synes, det er særlig morsomt, og jeg er helt sikker på, at hr. Bent Hindrup Andersen og fru Anni Svanholt synes, det er helt forfærdeligt, men sandheden er, at der er lukket op, og at der har været det i lang tid. Det er der for øvrigt ikke noget nyt i. Udveksling af strøm mellem Sverige og Danmark og mellem Danmark og Norge er en gammel sag, og der drøner endda strøm i ledningerne fra a-kraft, vil jeg sige til hr. Bent Hindrup Andersen. Vi køber strøm fra Barsebäck i mængder, og det har vi gjort i mange år. Det er ikke noget nyt. Det nye i det er, at nu er det ikke de danske selskaber, der alene ud fra deres egen vurdering bestemmer, om der skal være adgang til nettet.

Jeg forstår også, at ministeriet nu næsten arbejder i døgn drift for at få formuleret en dansk lovgivning, som er i overensstemmelse med det kompromisforslag, som det spanske formandskab lagde frem, og som EU's ministerråd forkastede i december, men som det italienske formandskab har satset på at arbejde videre med i dette halvår.

Fru Anni Svanholt spurgte mig direkte, hvad jeg mener at man kan tillade sig at lægge oven i transportprisen, når der nu bliver åbnet op for adgang til de danske elnet.

Jeg tror, jeg har sagt det før, men jeg vil gerne gentage det: Vi er i Venstre i denne fase indstillet på at arbejde positivt for, at man kan opkræve en merpris for transmission af strøm, der er dækket af den såkaldte public obligation, forsyningspligten. Forsyningspligten er et gammelt dansk krav i vores energiforsyning, og det koster marginalt elværkerne og distributionselskaberne dyrt at få de sidste elforbrugere med. Denne public obligation er vi derfor indstillet på kan kapitaliseres til en pris, som kan lægges på transportprisen på nettet. Det er okay.

Vi har også en dansk miljøpolitik, som har fordyret elproduktionen, og som Venstre har været med til i forbindelse med biomasseaftalen og andre ting. Vi er bevidste om vores ansvar her. Vi har ført en miljøpolitik, der er tæt knyttet til energipolitikken, og hvor vi siger, okay, i den fase, vi nu er i, er vi med til at se positivt på, at man kan tage en merpris i forbindelse med de danske miljøinitiativer, som vi har iværksat over energipolitikken. At jeg gerne så dem unbucklet, så vi havde miljøpolitikken for sig og energipolitikken for sig, er så en anden sag, som jeg ikke skal forplumre debatten med her i dag.

Til gengæld må jeg sige, at forsyningsikkerheden er jeg ikke så sikker på at jeg er enig med regeringen i er noget, man kan kapitalisere til en yderligere pris, som alle skal betale, for sikkerheden er jo noget, som de enkelte forsyningsvirksomheder ifølge disse regler, altså med et forbrug på over 100 mio. kWh, selv må vurdere. Når de indgår deres kontrakter, må de selv vurdere, om den sikkerhed, de opnår ved at indgå den pågældende kontrakt, er tilstrækkelig eller ikke. Så det mener jeg egentlig ikke kan kapitaliseres til en merpris for at transmittere el på det danske net.

Jeg ved ikke, om strømkvaliteten kan blive til et eller andet, men jeg kan ikke umiddelbart se, at det er vores forpligtelse i den situation at sige, at det også kan udløse en merpris for transport på nettet, for den forbruger, der måtte købe strøm på det tredje marked, må jo selv vurdere, om både kvaliteten og sikkerheden er i orden.

Jeg tror, at det, der umiddelbart bliver huden, er, om det skal betragtes som virksomheden on the spot, som man siger, eller det kan betragtes i koncernsammenhæng. Jeg synes, det må være rimeligt, at det kan betragtes i koncernsammenhæng. Vi har jo dog en selskabslovgivning, der gør, at virksomheder som Danisco og andre konstellationer i dansk industri af andre hensyn har mange virksomheder liggende i